

κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν, 31 καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκοντες; νῆ τὴν ὑμετέραν καύχησιν, ἀδελφοί, ἣν ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, τῷ κυρίῳ ἡμῶν. 32 εἰ κατ' ἀνθρώπον ἐθρηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ, τί μοι τὸ ὄφελος; εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, φάγωμεν καὶ πίνωμεν, αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν. 33 μὴ πλανᾶσθε· φθείρουσιν ἡθὴ χρηστὰ ὁμιλίας κακαί. 34 ἐκνήγατε δικαίως, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε. ἀγνωσίαν γὰρ θεοῦ τινες ἔχουσι· πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λαλῶ. 35 ἀλλ' ἐρεῖ τις· πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί; ποίῳ δὲ σώματι ἔρχονται; 36 ἄφρον, σὺ ὁ σπείρεις οὐ ζωοποιεῖται, ἐὰν μὴ πρῶτον ἀποθανῇ, 37 καὶ ὁ σπείρεις οὐ τὸ σῶμα τὸ γεννησόμενον σπείρεις, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, εἰ τύχοι, σίτου ἢ τινοσ τῶν λοιπῶν, 38 ὁ δὲ θεὸς δίδωσιν αὐτῷ σῶμα (spätere Marcionitische Korrektur πνεῦμα für σῶμα) καθὼς ἠθέλησεν· ἕκαστον δὲ τῶν σπερμάτων τὸ ἴδιον σῶμα ἀπολαμβάνει. 39 οὐ πᾶσα σὰρξ ἡ αὐτὴ σὰρξ· ἄλλη μὲν σὰρξ ἀνθρώπου, ἄλλη δὲ σὰρξ κτηνῶν, ἑτέρα δὲ ἰχθύων. 40 καὶ σώματα ἐπουράνια καὶ σώματα ἐπίγεια· ἄλλ' ἑτέρα μὲν ἢ τῶν ἐπουρανίων δόξα, ἑτέρα δὲ ἢ τῶν ἐπιγείων, 41 ἄλλη δόξα ἡλίον, καὶ ἄλλη δόξα σελήνης, ἄλλη δόξα ἀστέρων· ἀστὴρ γὰρ ἀστέρως διαφέρει ἐν δόξῃ. 42 οὕτω καὶ ἡ ἀνάστασις (τῶν νεκρῶν). σπείρεται

τες singular > ἀποθνήσκω [auch Rufin] — 34 *iusti* Rufin — 36 ἄφρον mit KL Orig. > ἄφρων — πρῶτον ἀποθανῇ mit G d e f g vulg. Iren. und den meisten lat. Vätern > ἀποθ. πρῶτ. — 38 *vult* Rufin — 38 b singular > καὶ ἐκάστω τ. σπερμ. ἰδ. σῶμα [so auch Rufin] — 39 ἄλλη mit D > ἀλλὰ ἄλλη [so auch Rufin] — ἀνθρώπου mit D d Tert. Ambroisaster > ἀνθρώπων [so auch Rufin] — κτηνῶν: Rufin πτηνῶν — 41 σελήνης mit am harl Tertull., Orig., Augustin > σελήνης καὶ mit d usw. [auch Rufin]; 42 b—44 nur bei Rufin] — 36 auch Dial. V, 24 [σὺ γὰρ und ohne ἄφρον] — 37 auch Dial. V, 24 [etwas frei] — 38 auch Dial. V, 24 [38 b ἐκάστω δὲ τ. σπερμ. τὸ ἴδιον σῶμα δίδωσιν; bei Rufin fehlt δίδωσιν. In einer Interpolation wird sodann die spätere Marcionitische Lesart vermerkt: οὐ λέγει· ὁ θεὸς δίδωσιν αὐτῷ σῶμα καθὼς ἠθέλησεν, ἀλλ' ὁ θεὸς δίδωσιν αὐτῷ πνεῦμα καθὼς ἠθέλησεν, s. Z a h n, Ztschr. f. KGesch. Bd. 9, S. 198 ff.] — 40 a auch Dial. V, 2. Vers 41. 42 a auch Dial. V, 2 [σελήνης ohne folgendes καὶ wie oben] — 42 b auch Dial. V, 25 — 44 a auch Dial. V, 25.

35 Tert. (V, 10): „Sed dicent quidam: Quomodo mortui resurgent? quo autem corpore venient?“ frei.

37 ff. Tert. (V, 10): „Denique si proponit exempla grani tritici vel alius cuius eiusmodi, quibus det corpus deus prout volet, si unicuique seminum proprium ait corpus esse, ut aliam quidem carnem hominum aliam vero pecudum et volucrum (also las Tert. beides, s. oben; aber nicht „Fische“), et corpora caelestia atque terrena, et aliam gloriam solis et lunae aliam et stellarum aliam.“

42 ff. Tert. (V, 10): „Sic et resurrectio“ . . . „sicut et granum cor-